14/10/18 **ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ** **ଓମ୍ ଶାନ୍ତି** **"ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦା"** **ପୁନରାବୃତ୍ତି: ୧୮.୦୨.୮୪**
ମଧୁବନ

"ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ—ଅମୂଲ୍ୟ ଜୀବନ"

ଆଜି ସଦା ସର୍ବଦା ସ୍ନେହରେ ବୁଡି ରହୁଥିବା ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ସ୍ନେହର ସାଗର ପିତା ମିଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଯେପରି ପିଲାମାନେ ସ୍ନେହର ସହିତ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି ସେହିପରି ବାବା ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଦ୍ମଗୁଣା ପ୍ରତିଦାନ ଦେବା ପାଇଁ ଏହି ସାକାରୀ ସୃଷ୍ଟିକୁ ମିଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଭଳି ଅଶରୀରୀ ନିରାକାର ସ୍ୱରୂପ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପିଲାମାନେ ନିଜର ସ୍ନେହ ଆଧାରରେ ନିରାକାରୀ ଏବଂ ଆକାରୀ ପିତାଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ ସାକାରୀ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ନେହର ଚମତ୍କାରୀ । ପିଲାମାନଙ୍କର ଏହିଭଳି ସ୍ନେହର ଚମତ୍କାରିତାକୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କର ଗୁଣର ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି ଯେ କିପରି ସଦସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ସଙ୍ଗର ରଙ୍ଗରେ ଆସି ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହୋଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଏହିଭଳି ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାକାରୀ, ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ଇଚ୍ଛାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିବା ସଚ୍ଚା-ସଚ୍ଚା ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଏହି ସ୍ଥୂଳ ହୀରା-ନୀଳା ମଧ୍ୟ ମାଟି ସହିତ ସମାନ । ତୁମେମାନେ ଏତିକି ଅମୂଲ୍ୟ ଅଟ । ଏହିଭଳି ନିଜକୁ ଅନୁଭବ କରୁଛ ଯେ ମୁଁ ହେଉଛି ବାପଦାଦାଙ୍କର ଗଳାର ମାଳାରେ ଥିବା ବିଜୟୀ ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନ । ଏହିଭଳି ସ୍ୱମାନ ନିଜ ଭିତରେ ରହୁଛି ?

ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ନିଶା ଏବଂ ଖୁସି ରହୁଛି ଯେ ଏତେ ଦୂରରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦା ଆମମାନଙ୍କୁ ଦୂରଦେଶରୁ ବାଛି ବାଛି ନିଜର କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଦୁନିଆ ବାବାଙ୍କୁ ଖୋଜୁଛି ଏବଂ ବାବା ଆମକୁ ଖୋଜି ଖୋଜି ବାହାର କରିଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ନିଜକୁ ଅମୂଲ୍ୟ ମନେ କରୁଛ ? ଦୁନିଆ ସାରା ବାବାଙ୍କୁ ଆସ ଆସ ବୋଲି ଡାକି ଚାଲିଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ନିଶ୍ଚୟର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ କେଉଁ ଗୀତ ଗାଉଛ ? ତୁମ ସହିତ ବସିବି, ତୁମ ସହିତ ଖାଇବି, ସଦା ସର୍ବଦା ତୁମ ସାଥୀରେ ହିଁ ରହିବି । କାହିଁ ଡାକିବା ଏବଂ କାହିଁ ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହିବା! ରାତି ଦିନର ଅନ୍ତର ହୋଇଗଲା ନା । କେଉଁଠି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ସଚ୍ଚା ଅବିନାଶୀ ପ୍ରାପ୍ତିର ତୃଷାର୍ତ୍ତ ଆତ୍ମା ଏବଂ କେଉଁଠି ତୁମମାନଙ୍କ ଭଳି ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମା! ସେମାନେ ହେଲେ ଗାୟନ କରିବାବାଲା ଏବଂ ତୁମେମାନେ ହେଲ କୋଳରେ ବସିବାବାଲା । ସେମାନେ ହେଲେ ଚିତ୍କାର କରିବାବାଲା ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦ ତାଙ୍କ ମତରେ ଚାଲିବାବାଲା । ସେମାନେ ଦର୍ଶନ ପାଇବାର ତୃଷାର୍ତ୍ତ ଆତ୍ମା ଏବଂ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଜେ ଦର୍ଶନୀୟ ମୂର୍ତ୍ତି ହୋଇଗଲ । ଏବେ ଦୁନିଆରେ ଆଉ ଟିକିଏ ଦୁଃଖ ଅଶାନ୍ତି ବଢିଯାଉ ତାପରେ ଦେଖିବ କିଭଳି ତୁମର ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ଦର୍ଶନ ପାଇବା ପାଇଁ, ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ଦୃଷ୍ଟି ପାଇବା ପାଇଁ ତୃଷାର୍ତ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ।

ଏବେ ତ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେଉଛ, ଡାକୁଛ କିନ୍ତୁ ଆଗକୁ ଗଲେ ସେମାନେ ତୁମ ସହିତ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ମିଶିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କେତେ ମେହନତ କରିବେ ଯେ ଆମକୁ ଟିକିଏ ମିଶିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦିଅ । ଏହିଭଳି ସାକ୍ଷାତ ରୂପରେ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ସ୍ୱରୂପ ତୁମମାନଙ୍କର ହୋଇଯିବ । ଏହିଭଳି ସମୟରେ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବନ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତିର ମହତ୍ୱକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଜାଣିପାରିବ । ଏବେ ତ ଅବହେଳାପଣିଆ ଏବଂ ସାଧାରଣତା କାରଣରୁ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଏବଂ ବିଶେଷତାକୁ ଭୁଲି ବି ଯାଉଛ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଅପ୍ରାପ୍ତିବାଲା ଆତ୍ମାମାନେ ପ୍ରାପ୍ତି କରିବାର ତୃଷାର୍ତ୍ତ ହୋଇ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ସେତେବେଳେ ଅନୁଭବ କରିବ ଯେ ଆମେ କ'ଣ ଏବଂ ଏମାନେ କ'ଣ! ଏବେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସହଜରେ ଏବଂ ବହୁତ ପ୍ରକାରର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଥିବା କାରଣରୁ କେବେ କେବେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଏବଂ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମିଳୁଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ମୂଲ୍ୟକୁ ସାଧାରଣ ଭାବିନେଉଛ— କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମହାବାକ୍ୟ, ଗୋଟିଏ-ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଶ୍ୱାସ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ତାହା ଆଗକୁ ଗଲେ ଭଲ ଭାବରେ ଅନୁଭବ କରିପାରିବ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେକେଣ୍ଡ, ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମର ପ୍ରାରବ୍ଧ ଜମା କରାଇ ପାରିବ । ଯଦି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ବ୍ୟର୍ଥରେ ବିତିଗଲା ତେବେ ଅନେକ ଜନ୍ମର ପ୍ରାରବ୍ଧ ଚାଲିଗଲା । ଏହିଭଳି ଅମୂଲ୍ୟ ଜୀବନଧାରୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ତଥା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ଅଟ । ଏବେ ବୁଝିଲ ତୁମେମାନେ କିଏ ? ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ବାବା ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା ସଦାସର୍ବଦା ମନେ ରହୁଛି ନା! ନା କେବେ ଭୁଲି ହୋଇଯାଉଛି, କେବେ ମନେ ରହୁଛି ? ସ୍ମୃତି ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଯାଇଛ ନା! ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ସେମାନେ କେବେହେଲେ ଭୁଲିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ତେବେ ସ୍ମରଣ କରିଲାବାଲା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ସ୍ମୃତି ସ୍ୱରୂପ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଆଚ୍ଛା! ଏହିଭଳି ସଦାସର୍ବଦା ମିଳନ କରୁଥିବା, ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ସଙ୍ଗର ରଙ୍ଗରେ ରହୁଥିବା, ସର୍ବଦା ନିଜର, ସମୟର ଏବଂ ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତିର ମହତ୍ୱକୁ ଜାଣିଥିବା, ସର୍ବଦା ପ୍ରତି ପଦକ୍ଷେପରେ ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ସିକିଲଧେ ସୁପୁତ୍ର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର

ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ମୃତି ସହିତ ନମସ୍ତେ ।

ପୋଲାଣ୍ଡ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କରୁ ଆସିଥିବା ନୂଆ ନୂଆ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ:-

ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ଭାଗ୍ୟବାନ ମନେ କରୁଛ ? ତୁମକୁ କେଉଁ ଭାଗ୍ୟ ମିଳିଛି ? ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭୂମିକୁ ଆସିବା ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ ଭାଗ୍ୟ । ଏହି ଭୂମି ହେଉଛି ମହାନ ତୀର୍ଥ ଭୂମି । ତେବେ ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚିବା ତ ନିଶ୍ଚିତ ଭାଗ୍ୟ ହିଁ କୁହାଯିବ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଆଗକୁ କ’ଣ କରିବ ? ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଯୋଗର ଅଭ୍ୟାସକୁ ସଦା ସର୍ବଦା ଆଗକୁ ବଢାଇ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ଯିଏ ଯେତିକି ବି ଶିଖିଛ ତାକୁ ଆଗକୁ ବଢାଇ ଚାଲ । ଯଦି ସଦା ସର୍ବଦା ଈଶ୍ୱରୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରହିବ ତେବେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଆଧାରରେ ବହୁତ ପ୍ରାପ୍ତି ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ । କାରଣ ? ଆଜିର ବିଶ୍ୱରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୁସି ଏବଂ ଶାନ୍ତି ଉଭୟ ଦରକାର । ତେବେ ଏହି ଦୁଇଟିଯାକ ହିଁ ରାଜଯୋଗର ଅଭ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା ସଦାକାଳ ପାଇଁ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଯିବ । ଯଦି ଏହି ପ୍ରାପ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଏହା ହିଁ ତାହାର ସହଜ ଉପାୟ, ତେଣୁ ଏହାକୁ କେବେହେଲେ ଛାଡିବ ନାହିଁ, ସାଥୀରେ ରଖିବ । ତେବେ ବହୁତ ଖୁସି ମିଳିବ! ଯେମିତିକି ଖୁସିର ଖଣି ମିଳିଯିବ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ପ୍ରକୃତ ଖୁସି ବାଣ୍ଟିପାରିବ । ତା’ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥା ଶୁଣାଇବ ଏବଂ ଏହି ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବ । ଏବେ ବିଶ୍ୱରେ କେତେ ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ତୁମେ କେତେ କମ ସଂଖ୍ୟକ ଆତ୍ମା ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଛ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବଡ ଭାଗ୍ୟର ଚିହ୍ନ କାରଣ ଶାନ୍ତି କୁଣ୍ଡରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛ । ଶାନ୍ତି ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ନା । ନିଜେ ବି ଶାନ୍ତ ରହିବା ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦେଇଚାଲିବା, ଏହା ହିଁ ମାନବର ବିଶେଷତା । ଯଦି ଶାନ୍ତି ନାହିଁ ତେବେ ମାନବ ଜୀବନର ମୂଲ୍ୟ କ’ଣ ? ତେବେ ଆତ୍ମିକ ଏବଂ ଅବିନାଶୀ ଶାନ୍ତିର ଅନୁଭବ ହେବା ଦରକାର । ଯାହା ଫଳରେ ନିଜକୁ ଏବଂ ଅନେକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରକୃତ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ରାସ୍ତା ଦେଖାଇପାରିବ । ଏହାଦ୍ୱାରା ତୁମେ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୋଇଯିବ । ଯଦି କୌଣସି ଅଶାନ୍ତ ଆତ୍ମାକୁ ଶାନ୍ତିର ଅନୁଭବ କରାଇପାରିବ ତେବେ ଏହା କେତେ ବଡ ପୁଣ୍ୟର କାମ । ସେଥିପାଇଁ ନିଜେ ପ୍ରଥମେ ଭରପୁର ହୁଅ ତା’ପରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ପୁଣ୍ୟାତ୍ମା ହୋଇପାରିବ । ତେବେ ଏହାଠାରୁ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ସ୍ୱଳ୍ପ ଅନୁଭୂତି ମଧ୍ୟ କରାଇପାରିବ । ଯେଉଁଠାରେ ଲଗନ ଅର୍ଥାତ୍ ଆନ୍ତରିକ ନିଷ୍ଠା ରହିଛି ସେଠାରେ ହୃଦୟର ସଂକଳ୍ପ ନିଶ୍ଚିତ ପୂରଣ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ସନ୍ଦେଶ ତୁମକୁ ମିଳିଛି ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଶୁଣାଇବାବାଲା ସନ୍ଦେଶୀ ହୋଇ ଚାଲୁଥାଅ ।

ସେବାଧାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ:- ସେବାର ଲଟେରୀ ମଧ୍ୟ ସଦା କାଳା ପାଇଁ ସମ୍ପନ୍ନ ଅର୍ଥାତ୍ ଭରପୁର କରିଦେଉଛି । ସେବା ଦ୍ୱାରା ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଭରପୂର ହୋଇଯାଉଛ । ତେବେ ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଭଲ ସେବା କରିଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ପ୍ରଥମ ପୁରସ୍କାର ନେଲାବାଲା ଅଟ ନା! ପ୍ରଥମ ପୁରସ୍କାର ହେଲା ନିଜେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିବା ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା । ଏବେ କ’ଣ ଭାବୁଛ, ଯେତିକି ଦିନ ସେବା କରିଛ ସେତିକି ଦିନ ନିଜେ ବି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିଲ, ନା କେହି ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି ? ଯଦି ନିଜେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିଛ ଏବଂ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିଛ ତେବେ ନମ୍ବରୱାନ ହୋଇଗଲ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଜୟୀ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ନମ୍ବରୱାନ ହେବା । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସଫଳତା । ନା ନିଜେ ହଲଚଲ୍ ହୁଅ ନା ଅନ୍ୟକୁ କର, ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ବିଜୟ । ତେବେ ଏହିଭଳି ସଦାକାଳର ବିଜୟୀ ରତ୍ନ ହୁଅ । ବିଜୟ ସଙ୍ଗମଯୁଗର ଅଧିକାର କାରଣ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଟ ନା ।

ତେବେ ସଚ୍ଚା ସେବାଧାରୀ ସିଏ ଯିଏକି ସର୍ବଦା ଆତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା, ଆତ୍ମିକ ବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା, ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପ ହୋଇ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଖୁସି କରୁଥିବ । ତେଣୁ ଯେତିକି ବି ସମୟ ସେବା କରିଛ ସେତିକି ସମୟ ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପ ଭଳି ହୋଇ ସେବା କରିଛ ? ମଝିରେ ମଝିରେ କୌଣସି କଣ୍ଟା ଆସି ନାହିଁ ତ ? ସଦା ସର୍ବଦା ଆତ୍ମିକ ସ୍ମୃତିରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପ ଫୁଲ ଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ରହିଛ ? ଯେପରି ଏଠାରେ ଏହିଭଳି ଅଭ୍ୟାସ କରିଲ ସେହିଭଳି ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବ, ତଳକୁ ଖସିବ ନାହିଁ । କିଛି ବି ହୋଇଯାଉ, କିପରି ବି ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ଯେପରି ଗୋଲାପ ଫୁଲ କଣ୍ଟା ସହିତ ରହି ମଧ୍ୟ ନିଜେ ସର୍ବଦା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଗନ୍ଧ ଦେଇଥାଏ, କଣ୍ଟାମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜେ କଣ୍ଟା ହୋଇଯାଏ ନାହିଁ, ସେହିଭଳି ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପ ସର୍ବଦା ବାହ୍ୟ ବାତାବରଣର ପ୍ରଭାବଠାରୁ ନ୍ୟାରା ଏବଂ ପ୍ୟାରା ଅର୍ଥାତ୍ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରହିଥାନ୍ତି । ତେବେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ଏଭଳି ପତ୍ର ଲେଖିବ ନାହିଁ ଯେ କ’ଣ କରିବି ମାୟା ଆସିଗଲା । ସଦାକାଳ ପାଇଁ ମାୟାଜୀତ୍ ହୋଇ ଏଠାରୁ ଯାଉଛ ନା । ମାୟାକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବ ନାହିଁ । ସବୁବେଳେ ମାୟା ଆସିବାର ଦ୍ୱାରକୁ ବନ୍ଦ ରଖିବ । ଏହାର ଡବଲ ତାଲା ହେଉଛି ଯୋଗ ଏବଂ ସେବା, ଯେଉଁଠାରେ ଡବଲ ତାଲା ପଡିଥିବ ସେଠାରେ ମାୟା ଆସିପାରିବ ନାହିଁ ।

ଦାଦୀଜୀ ତଥା ଅନ୍ୟ ବରିଷ୍ଠ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ:- ଯେପରି ବାବା ସଦାସର୍ବଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହକୁ ବଢାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି ସେହିଭଳି ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରୁଥିବା ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ବିଶେଷ କରି ସମସ୍ତ ଟୀଚରମାନଙ୍କୁ, ଦେଶ ବା ବିଦେଶରୁ ଯେଉଁମାନେ ବି ଆସିଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ସେବାର ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜକୁ ନାମ ସହିତ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସ୍ନେହର ଅଧିକାରୀ ମନେ କରି ନିଜେ ନିଜକୁ ହିଁ ସ୍ନେହ ଦେଇଦେବ । ଯଦି ଜଣ ଜଣଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରିବୁ

ତେବେ କେତେ ଜଣଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରାଯାଇପାରିବ! ସମସ୍ତେ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ପୂର୍ବ ବର୍ଷଠାରୁ ଏବର୍ଷ ଅଧିକ ଉନ୍ନତି କରିଛ ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ନିଜର ସ୍ଥିତିରେ ଏବଂ ସେବାରେ ଉନ୍ନତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଚାଲିବ । ବୁଝିଲ— ଏଭଳି ଭାବିବ ନାହିଁ ଯେ ମୋତେ ତ ବାପଦାଦା କହି ନାହାଁନ୍ତି, ନା, ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି । ଭକ୍ତମାନେ ତ ବାବାଙ୍କର (ଈଶ୍ୱରଙ୍କର) ନାମ ଜପ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଚାଲିଛନ୍ତି, ଭାବୁଛନ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ ସଦା ସର୍ବଦା ଆମ ମୁଖରେ ରହିଥାଉ କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କ ମୁଖରେ କାହା ନାମ ରହିଛି ? ତୁମମାନଙ୍କର ହିଁ ନାମ ବାବାଙ୍କ ମୁଖରେ ରହିଛି, ବୁଝିଲ । ଆଚ୍ଛା!

ଡବଲ ବିଦେଶୀ ଭାଇ-ଭଉଣୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଶ୍ନ-ବାପଦାଦାଙ୍କର ଉତ୍ତର

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଏହି ବର୍ଷ ପାଇଁ ସେବାର ନୂଆ ଯୋଜନା କ'ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ସମୟକୁ ପାଖେଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ତ ବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ବୃତ୍ତି ଉପରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଏପରି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାହାର କର ଯେଉଁମାନେ କି ବୁଝିଥିବେ ଯେ ଶାନ୍ତି ପାଇବାର ବିଧି ଏହିଠାରୁ ହିଁ ମିଳିପାରିବ । ଏହି ଖବର ଏହି ବର୍ଷ ହିଁ ଖେଳିଯାଉ ଯେ ଯଦି ଶାନ୍ତି ଆସିବ ତେବେ ଏହି ବିଧି ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଶାନ୍ତି ଆସିବ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ବିଧି ଯାହାର ଆବଶ୍ୟକତା ସାରା ବିଶ୍ୱ ପାଇଁ ରହିଛି, ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ । ଏହିଭଳି ବାତାବରଣ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଏକ ସମୟରେ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଉଚିତ୍ । ଚାହେଁ ଭାରତରେ, ଚାହେଁ ବିଦେଶରେ ଶାନ୍ତିର ସ୍ୱରୂପ ଅନୁଭୂତି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ରୂପରେ ହେବା ଦରକାର । ଚାରିଆଡେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ ହେଉ, ଆକର୍ଷଣ ହେଉ ଯେ ଯଦି କୌଣସି ଯଥାର୍ଥ ସ୍ଥାନ ଅଛି ତେବେ ତାହା ହେଉଛି ଏହି ସ୍ଥାନ । ଯେପରି ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ୟୁ.ଏନ୍.ଓ. (ମିଳିତ ଜାତିସଂଘ) ଗଠନ କରାଯାଇଛି, ଯେବେ ବି କିଛି ସେହିଭଳି ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ସମସ୍ତଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଜାତିସଂଘ ଆଡକୁ ଯାଉଛି । ସେହିଭଳି ଯେବେ ବି କୌଣସି ଅଶାନ୍ତିର ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ସେହି ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ତୁମମାନଙ୍କ ଆଡକୁ ଯାଉ ଯେ ଶାନ୍ତିର ସନ୍ଦେଶ ଦେଉଥିବା ଏହି ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ଯେ ଅଶାନ୍ତିଠାରୁ ମୁକ୍ତ ରହିବା ପାଇଁ ଏହା ହିଁ ଏକମାତ୍ର ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ କି ଆଶ୍ରୟ ନିଆଯାଇପାରିବ । ତେବେ ଏହି ବର୍ଷରେ ଏହିଭଳି ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଦରକାର । ଏମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ବହୁତ ଭଲ, ଜୀବନ ବହୁତ ଭଲ, ରାଜଯୋଗ ବହୁତ ଭଲ, ଏକଥା ତ ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅସଲୀ ପ୍ରାପ୍ତି ଏହିଠାରେ ହିଁ ହୋଇପାରିବ, ବିଶ୍ୱର କଲ୍ୟାଣ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଏବଂ ଏହି ବିଧିରେ ହିଁ ହେବ, ଏହି ଖବର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଖେଳିଯାଉ । ବୁଝିଲ-- ଏଥିପାଇଁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଶାନ୍ତିର ପ୍ରଚାର କର ଯେ ଯଦି କାହାକୁ ଶାନ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ତେବେ ଏହିଠାରୁ ହିଁ ଶାନ୍ତି ପାଇବାର ବିଧି ମିଳିପାରିବ । ଏଥିପାଇଁ ଶାନ୍ତି ସପ୍ତାହ ପାଳନ କର । ଶାନ୍ତିର ସମାଗମ କର, ଶାନ୍ତି ଅନୁଭୂତି ଶିବିରର ଆୟୋଜନ କର, ଏହିଭଳି ଶାନ୍ତିର ତରଙ୍ଗ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବ୍ୟାପ୍ତ କର । ସେବା ଆଧାରରେ ଯେପରି ଈଶ୍ୱରୀୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛ ତାହା ତ ବହୁତ ଭଲ, ତାହା ତ ନିଶ୍ଚିତ ବଢି ବଢି ଚାଲିବ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସବୁ ପ୍ରକାରର ଲୋକ ଯେପରି କଳା ଗୋରା, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଧର୍ମର ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେହିପରି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପେଶାରେ ଥିବା (କର୍ମ କରୁଥିବା) ଆତ୍ମାମାନେ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ରହିବା ଦରକାର । ଯାହାକି କେହି ବି ଆତ୍ମା କେଉଁଠାକୁ ବି ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କରି ଭଳି ପେଶା ବା ବୃତ୍ତିରେ ଥିବା ଭାଇଭଉଣୀ ନିଜ ନିଜ ଢଙ୍ଗରେ ଅନୁଭବ ଶୁଣାନ୍ତୁ । ଯେପରି ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ କର୍ମଶାଳା (ମତାମତର ଆଦାନପ୍ରଦାନ)ର ଆୟୋଜନ କରୁଛ— କେତେବେଳେ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କର, କେବେ ଓକିଲମାନଙ୍କର କରୁଛ, ତେବେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପେଶାରେ ଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ସେହି ଗୋଟିଏ ଶାନ୍ତିର କଥାକୁ ନିଜ ନିଜର ପେଶା ଆଧାରରେ କହୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ଭଲ ଲାଗୁଛି । ସେହିଭଳି କୌଣସି ବି ସେବାକେନ୍ଦ୍ରକୁ କେହି ବି ଆସନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗର ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜର ଶାନ୍ତିର ଅନୁଭବ ଶୁଣାନ୍ତୁ । ଏହାର ବହୁତ ପ୍ରଭାବ ପଡିବ । ତେବେ ସବୁ ବର୍ଗର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସହଜ ବିଧି, ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ । ଯେପରି ଅଳ୍ପ କିଛି ଦିନ ଭିତରେ ଏହି କଥାର ଭଲ ଭାବରେ ପ୍ରଚାର ହୋଇଗଲା ଯାହାକି ସବୁ ଧର୍ମବାଲାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ବିଧି, ଏହିଭଳି ପ୍ରଚାର ହେଉ, ଏହି ଢଙ୍ଗରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଚାର କର । ଯେଉଁମାନେ ତୁମର ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଛନ୍ତି ବା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତ ଏହି ଖବର ଚାଲିଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ଏବେ ଆଉ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ଚାରିଆଡେ ପ୍ରଚାର ହୋଇଯାଉ, ଏହା ଉପରେ ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ତେବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ବହୁତ କମ ସଂଖ୍ୟାରେ ବାହାରିଛନ୍ତି । କ୍ରମଅନୁସାରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବାର ଅର୍ଥାତ୍ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ହେବାର ଯେଉଁଭଳି ଗତି ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି ଏହାକୁ ତ ତୀବ୍ରଗତି ବୋଲି କହିପାରିବା ନାହିଁ ନା । ଏବେ ଅତିକମରେ ୯ ଲକ୍ଷ ତ ହେବା ଦରକାର । ସତ୍ୟଯୁଗର ଆରମ୍ଭରେ ଅତିକମରେ ୯ ଲକ୍ଷଙ୍କ ଉପରେ ତ ରାଜ୍ୟ କରିବ ନା! ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରଜାମାନେ ମଧ୍ୟ ଥିବେ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯଦି ଭଲ ଭାବରେ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିବେ ତେବେ ସିନା ପ୍ରଜା ହେବେ । ତେବେ ଏହି ହିସାବରେ ଗତି କିପରି ହେବା ଦରକାର! ଏବେ ତ ସଂଖ୍ୟା ବହୁତ କମରେ ଅଛି । ଏବେ ମୋଟ୍ ଉପରେ ବିଦେଶର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା କେତେ ଥିବ ? ବିଦେଶର ସଂଖ୍ୟା ତ ଅତି କମରେ ଦୁଇ ତିନି ଲକ୍ଷ ହେବା ଦରକାର ନା । ପରିଶ୍ରମ ତ ବହୁତ କରୁଛ, ସେଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଆଉ ଟିକିଏ ଗତି ତୀବ୍ର ହେବା ଦରକାର । ତେବେ ସାଧାରଣ ବାତାବରଣ ଭିତରେ ହିଁ ସେବାର ଗତିରେ ତୀବ୍ରତା ଆସିପାରିବ । ଆଚ୍ଛା—

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଏହିଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ଉପାୟ କ'ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ନିଜେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୁଅ । ସେଥିପାଇଁ ଅମୃତବେଳାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ନିଜର ସ୍ଥିତି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଛି ନା ନାହିଁ, ତାର ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଉପରେ ଆଉ ଟିକିଏ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବାରେ ବା ସେବାର ଯୋଜନା କରିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ଠିକ୍ ରଖିବାରେ କେଉଁଠି କେଉଁଠି ଢିଲା ହୋଇଯାଇଛ ସେଥିପାଇଁ ବାତାବରଣ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଉନାହିଁ । ସେବା ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ବାତାବରଣ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଉନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ନିଜ ଉପରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡିବ । କର୍ମ ଏବଂ ଯୋଗ, କର୍ମ କରିବା ସହିତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା, ଏହିଭଳି ସନ୍ତୁଳନ ରଖିବାରେ ଟିକିଏ ଅଭାବ ରହୁଛି । କେବଳ ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଯିବା କାରଣରୁ ନିଜର ସ୍ଥିତି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରହିପାରୁ ନାହିଁ । ଯେତିକି ସମୟ ସେବାରେ ଦେଉଛ, ଯେତିକି ଶରୀର-ମନ-ଧନକୁ ସେବାରେ ଲଗାଉଛ, ସେହି ଅନୁସାରେ ଗୋଟିଏର ଲକ୍ଷେଗୁଣା ଯାହାକି ମିଳିବା ଉଚିତ୍, ତାହା ମିଳୁନାହିଁ । ଏହାର କାରଣ ହେଲା କର୍ମ ଏବଂ ଯୋଗର ସନ୍ତୁଳନ ନାହିଁ । ଯେପରି ସେବାର ଯୋଜନା କରୁଛ, ପର୍ଚ୍ଚା ଛପାଉଛ, ଟି.ଭି. ବା ରେଡିଓରେ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଉଛ, ବାହାରର ସବୁ ପ୍ରକାରର ଉପାୟ କରୁଛ ସେହିପରି ପ୍ରଥମେ ନିଜର ମାନସିକ ସ୍ଥିତିକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବାର ଉପାୟ ବିଶେଷ ଭାବରେ କରିବା ଦରକାର । ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ କମ ଦେଉଛ । ପୁଣି କହିଦେଉଛ ବହୁତ ବ୍ୟସ୍ତରେ ରହିଗଲି ସେଥିପାଇଁ ଟିକିଏ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ହୋଇଗଲା । ସେଥିପାଇଁ ଡବଲ ଲାଭ ହୋଇପାରୁନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା!

ବରଦାନ:- ସେବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ମାନ-ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ତ୍ୟାଗ କରି ଅବିନାଶୀ ଭାଗ୍ୟ ଗଢୁଥିବା ମହାତ୍ୟାଗୀ ହୁଅ ।

ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଯେଉଁ ସବୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ କରୁଛ— ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ଅଥବା ସେବାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ ହେଉଛି— ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମହିମା ହେବା । ସେବାଧାରୀକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗାୟନର ଆସନ ମିଳିଯାଏ, ମାନ-ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଆସନ ମଧ୍ୟ ମିଳିଯାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଏତିକି ସିଦ୍ଧି ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏହି ସବୁ ସିଦ୍ଧି ଗୁଡିକ ରାସ୍ତାକଡରେ ଥିବା ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥଳୀ ସଦୃଶ ଅଟେ । ଏହା କୌଣସି ଶେଷ ଲକ୍ଷ ନୁହେଁ ସେଥିପାଇଁ ଏହାର ତ୍ୟାଗବାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାଗ୍ୟବାନ ହୁଅ, ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ମହାତ୍ୟାଗୀ ହେବା । ଗୁପ୍ତ ମହାଦାନୀଙ୍କର ବିଶେଷତା ହେଲା ତ୍ୟାଗର ମଧ୍ୟ ତ୍ୟାଗୀ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ଫରିସ୍ତା ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାର ପାର୍ଟକୁ ଦେଖ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କିରଣ ଦିଅ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****